

Sygn. akt I ACa 441/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w K. – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Władysław Pawlak
Sędziowie:	SSA Regina Kurek SSA Marek Boniecki (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2015 r. w K. na rozprawie

sprawy z powództwa **M. C.**

przeciwko (...) **S.A. w K.**

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 10 grudnia 2014 r. sygn. akt I C 1006/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I przez nadanie mu treści:

„I. zobowiązuje pozwaną (...) Spółkę Akcyjną w K. do opublikowania na stronie głównej (...)w dziale N., w ramce 10 cm na 10 cm drukiem koloru czarnego, na białym tle, w terminie 3 dni od uprawomocnienia się wyroku na okres 30 dni oświadczenia o następującej treści: „ (...) Spółka Akcyjna w K. przeprosza Pana M. C. za naruszenie jego dóbr osobistych poprzez bezprawne pozbawienie możliwości zakupu biletu na mecz z Z. B., który odbył się w dniu 21 marca 2014 r. na stadionie miejskim im. H. R. (1) w K.”

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 405 zł (czterysta pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 441/15

Uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 11 czerwca 2015 r.

Powód M. C. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K. domagał się zobowiązania pozwanego do opublikowania na jego koszt na stronie głównej(...)w dziale N. w ramce 10 cm na 10 cm drukiem koloru czarnego na białym tle w terminie 24 godzin od uprawomocnienia się wyroku na okres 30 dni oświadczenia o następującej treści: „ (...) Spółka Akcyjna przeprasza pana M. C. za naruszenie jego dóbr osobistych poprzez bezprawną odmowę sprzedaży biletu na mecz z Z. B., który odbył się w dniu 21 marca 2014 r. na stadionie miejskim im. H. R. w K.”. Wniósł także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 1000 zł, płatnej w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się wyroku wraz z odsetkami tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Powód wskazał, że na skutek nieuzasadnionego zastosowania względem niego art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych naruszono jego dobro osobiste powoda poprzez zablokowanie konta kibica i uniemożliwienie w ten sposób nabywania biletów. Naruszeniem godności było też wezwanie przez stronę pozwaną między innymi powoda do stawiennictwa w klubie celem dowodzenia swojej niewinności.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie: I zobowiązał stronę pozwaną do opublikowania na stronie głównej (...)w dziale N., w ramce 10 cm na 10 cm drukiem koloru czarnego, na białym tle, w terminie 3 dni od uprawomocnienia się wyroku na okres 30 dni oświadczenia o następującej treści: „ (...) Spółka Akcyjna w K. przeprasza Pana M. C. za naruszenie jego dóbr osobistych poprzez bezprawną odmowę sprzedaży biletów na mecz z Z. B. który odbył się w dniu 21 marca 2014 r. na stadionie miejskim im. H. R. (1) w K.”; II przyznał od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 000 zł tytułem zadośćuczynienia w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku z ustawowymi odsetkami od dnia 24 czerwca 2014 r. oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że powód jest wieloletnim kibicem (...). Kupuje karnety na mecze (...). Karnet ma jego żona i jego szesnastoletni syn. Powód chodzi rodzinnie na mecze na trybunę (...)Odkąd jest nowy stadion, zawsze zasiada na tej trybunie. Powodowi znane były przypadki, kiedy dochodziło do blokady kont pojedynczym osobom za niestosowne zachowania, ale powód nie miał nigdy zablokowanego konta. Powód miał wykupiony karnet na rundę wiosenną sezon 2013 -2014. W dniu 8 marca 2014 r. kiedy odbywał się mecz na stadionie (...) przy ul. (...) w K. powód nie oglądał meczu na stadionie lecz przebywał wraz z grupą znajomych w restauracji U (...), gdzie świętowane były urodziny jednego ze znajomych i wspólnie był oglądany mecz w telewizji. W czasie trwania pierwszej połowy meczu pomiędzy (...) a (...) doszło do wrzucenia środków pirotechnicznych na stadion, na płytę boiska, które zostały odpalone z okolic restauracji U (...). Z powodu tego incydentu na krótką chwilę został przerwany mecz. Po meczu powód nadal pozostawał w restauracji U (...) wraz z grupą swoich znajomych. Około półtorej godziny po zakończeniu meczu do restauracji U (...) weszła policja i wypraszała gości, twierdząc, iż będą badane ślady wystrzeliwania rac. Wszystkie osoby, które znajdowały się w restauracji, a także w jej pobliżu zostały wylegitymowane przez policjantów i zostały spisane ich dane personalne. W dniu 14 marca 2014 r. na oficjalnej stronie (...) S.A. ukazało się oświadczenie (...) dotyczące wydarzeń związanych z meczami pomiędzy (...) a klubem (...) z dnia 23 lutego 2014 r. oraz meczu rozegranego pomiędzy (...) a (...) w dniu 8 marca 2014 r. Podano w tym oświadczeniu, że w związku z wydarzeniami podczas meczu (...) osobom, które są podejrzane o udział bądź współudział w zakłócaniu porządku Klub postanowił – zgodnie z nakazem ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych art. 15 ust. 3 pkt 3 – nie zezwolić na uczestnictwo w meczach (...) do odwołania, ale nie krócej niż do końca sezonu. Decyzja ta dotyczyła także grupy, która od lat zakłóca porządek na meczach przy ul. (...), a także podczas innych wydarzeń sportowych lub kulturalnych, dlatego już znajduje się w rejestrach policji. W dniu 18 marca 2014 r. na stronie głównej www.wisla.krakow.pl w dziale N. zamieszczono informację dla osób z blokadą konta kibica. (...) informowała wszystkie osoby, których konto kibica zostało zablokowane, a czują się tym faktem pokrzywdzone, iż będą miały możliwość odwołania się od tej decyzji. W związku z tym, iż w grupie objętej blokadą wejścia na stadion miejski im. H. R. (1) mogły się znaleźć osoby, dla których dobro (...) jest najważniejsze i nie godzą się z łamaniem prawa oraz regulaminu stadionowego będą miały możliwość odwołania się od decyzji klubu. W sprawie wyjaśnienia (...) zaprosiła wszystkich, którzy czują się pokrzywdzeni w środę i czwartek w godzinach od 15 do 18 do siedziby klubu przy R. (...)Orzeczeniem Komisji L. z dnia 26 lutego

2014 r. doszło do wymierzenia klubowi (...) S.A kary zasadniczej w postaci zamknięcia całej trybuny (...) stadionu na jeden (kolejny) mecz o mistrzostwo (...) M. Ekstraklasy organizowany na stadionie oraz kary dodatkowej pieniężnej w wysokości 25 000 zł. Orzeczenie zostało wydane w sprawie naruszenia zasad porządku i bezpieczeństwa przez kibiców (...) S.A. w czasie trwania meczu o mistrzostwo (...) M. (...) pomiędzy Klubem a Klubem (...) SSA w K. w dniu 23 lutego 2014 r. Po meczu (...) z (...) dyrektor ds. bezpieczeństwa (...) D. P. otrzymał od Prezesa Zarządu listę ponad 400 osób, które zostały wylegitymowane podczas interwencji policji w dniu 8 marca 2014 r. w związku z meczem pomiędzy (...) a (...). Prawie wszystkie osoby, które znalazły się na liście posiadały konto kibica. Prezes (...) podjął decyzję o zablokowaniu kont kibica osobom, których nazwiska zostały zamieszczone na liście. Wśród osób, którym została zablokowana karta kibica znalazł się powód. Pomimo tego, że w restauracji U (...) w dniu 8 marca 2014 r. został wylegitymowany przez policję J. S. oraz W. P., to nie mieli oni zablokowanych kont kibica. Blokada konta kibica oznaczała, że posiadacze tych kont nie mogą zakupić biletów na kolejne mecze. Powód nie mógł stawić się osobiście do Klubu w związku z informacją (...) dotyczącą możliwości składania wyjaśnień przez osoby, którym zostały zablokowane konta kibica. W związku z tym wysłał maila, w którym napisał, że jest oburzony i zbulwersowany podjętą decyzją o nałożeniu zakazów stadionowych dla osób przebywających w trakcie meczu z (...) w restauracji U (...). Jednocześnie powód podał, że jest za karaniem osób popełniających przestępstwo. Należy takie osoby wyłapywać i udowodnić im przewinienie. Działania policji i osób reprezentujących Klub są nie do zaakceptowania. Powód przesłał też pismo z dnia 21 marca 2014 r. do strony pozwanej, w którym informował, że w dniu 8 marca 2014 r. podczas meczu (...) przebywał na terenie restauracji U (...). W żaden sposób nie naruszył porządku prawnego, a jego zachowanie nie wskazywało na możliwość jakiegokolwiek zagrożenia dla bezpieczeństwa imprezy masowej. Nie było więc żadnych podstaw do zastosowania środka, jaki (...) zastosowała wobec powoda. Jednocześnie powód podawał, że w dniach 19 – 20 marca 2014 r. wyznaczonych jako termin, w którym można odwołać się od decyzji Klubu, przebywał służbowo poza K. i nie miał możliwości stawienia się w siedzibie (...) S.A. Pozwana nie odpowiedziała powodowi na jego maila, ani na pismo z dnia 21 marca 2014 r. Osoby, które zgłosiły się do Klubu (...) w związku z zablokowaniem im karty kibica oprócz tego, że składały wyjaśnienia miały również podpisać oświadczenie, co dawało możliwość odblokowania karty kibica. W oświadczeniu tym przygotowanym przez władze Klubu podpisujący w pierwszym punkcie oświadczał, że zna regulamin stadionu miejskiego im. H. R. (1) i zobowiązuje się do bezwzględnego przestrzegania wszystkich jego zapisów. W punkcie drugim oświadczał, że potępia łamanie regulaminu oraz zasad bezpieczeństwa obowiązujących na stadionie (...), w szczególności odpalanie środków pirotechnicznych zagrażających zdrowiu osób uczestniczących w meczu. W punkcie trzecim oświadczał, że akceptuje działania Klubu mające na celu poprawienie bezpieczeństwa kibiców (...) podczas spotkań przy ul. (...). Osoby, które nie podpisały oświadczenia, pomimo składanych wyjaśnień nie miały odblokowanego konta kibica. Powodowi znana była treść oświadczenia. Powód nie zgadzał się z punktem 3 tego oświadczenia. Sprawa dotycząca użycia środków pirotechnicznych w czasie meczu pomiędzy (...) a (...), który odbył się w dniu 8 marca 2014 r. była nagłośniona przez media. Media informowały również o zablokowaniu kont kibica, używając przy tym w stosunku do osób, które miały konta zablokowane takich słów jak bandyci, chuligani. O tym, że powód ma zablokowane konto dowiedziały się osoby z miejsca jego pracy, a także rodzina powoda, gdyż powód przestał chodzić na mecze. Na stronie głównej (...) w dziale N. w dniu 26 sierpnia 2014 r. ukazała się informacja o następującej treści: „ (...) S.A. przeprasza osoby, którym zablokowała konta kibica, za uniemożliwienie im uczestnictwa w meczach piłki nożnej, rozgrywanych przez drużynę (...) oraz za bezprawne sugerowanie, że są one podejrzane o udział lub współudział w zakłóceniu porządku w dniu 8 marca 2014 r. podczas meczu (...)”. Pod oświadczeniem wymieniono Biuro Prasowe (...) S.A. (...) dostępna przez parę godzin. Do Rzecznika Praw Obywatelskich została złożona skarga Stowarzyszenia (...) z dnia 24 lipca 2014 r. Dotyczyła ona naruszenia przez (...) S.A. postanowień ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.

W ustalonym przez siebie stanie faktycznym, po dokonaniu analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd Okręgowy uznał powództwo za uzasadnione w całości. Zdaniem Sądu pierwszej instancji odmowa sprzedaży powodowi biletu na kolejny mecz z Z. B. związana była z zastosowaniem art. 14 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych. Doszło bowiem do zablokowania konta kibica powoda, a więc do zakazu uczestniczenia w kolejnych imprezach, co z kolei powodowało, że powód nie mógł zakupić biletu wstępu na mecz z Z. B.. Przewidziany w tym przepisie zakaz powinien być sporządzony na piśmie wraz z uzasadnieniem. Osoba ukarana zakazem klubowym ma prawo wniesienia odwołania od zakazu zastosowanego przez organizatora meczu piłki nożnej do właściwego

podmiotu prowadzącego rozgrywkę. Zatem zakaz klubowy musi zawierać pouczenie o trybie, terminie i sposobie odwołania. Sąd Okręgowy podkreślił, że zakaz klubowy może być nałożony na osobę, która dopuściła się naruszenia regulaminu obiektu lub regulaminu imprezy masowej, a więc w zakazie powinien znaleźć się opis tego naruszenia ze wskazaniem, które postanowienia regulaminu zostały naruszone. Tymczasem pozwana spółka na podstawie listy osób wylegitymowanych przez Policję w czasie prowadzonych czynności w związku z użyciem środków pirotechnicznych w dniu 8 marca 2014 r. w czasie meczu z (...), wybrała grupę 400 osób i zastosowała blokadę konta kibica, informując jednocześnie na swojej głównej stronie internetowej, iż osobom, które są podejrzane o udział bądź współudział w zakłóceniu porządku w czasie tego meczu, nie zezwala na uczestnictwo w meczach (...) do odwołania, ale nie krócej niż do końca sezonu. Takie działanie pozwanej było działaniem bezprawnym. Zakaz klubowy może być zastosowany w stosunku do takiej osoby, która dopuściła się naruszenia regulaminu obiektu lub regulaminu imprezy masowej, a nie do osoby, która jest podejrzana o udział lub współudział w zakłóceniu porządku, tym bardziej, że podejrzenie to nie było w żaden sposób uzasadnione. Samo wylegitymowanie powoda przez Policję w miejscu, którego nie dotyczył regulamin obiektu stadionowego, nie mogło prowadzić do wniosku, że powód może stwarzać jakiegokolwiek zagrożenie. Nie było wobec tego podstaw do odmowy sprzedaży biletu powodowi na mecz z Z. B., bo nie zachodziły żadne uzasadnione podejrzenia, że w czasie trwania meczu może on stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa imprezy masowej. Takie zachowanie pozwanej naruszało godność, cześć i dobre imię powoda. Tym bardziej, że sprawa była nagłośniona przez media, które grupę osób podejrzanych o zakłócenie porządku w czasie meczu (...) w dniu 8 marca 2014 r. określiły jako chuliganów, a do których pozwana zaliczyła również powoda, blokując mu konto kibica. Powód od wielu lat jest kibicem (...) i posiadaczem konta kibica. Zawsze zachowywał się poprawnie i nigdy nie miał zablokowanego konta. Sąd Okręgowy uznał naruszenie dóbr powoda za zawinione. Strona pozwana nie próbowała nawet ustalić, jakie naruszenia wystąpiły po stronie powoda, które uzasadniałyby zastosowanie zakazu klubowego, zakaz ten został zastosowany bez przeprowadzenia stosownych procedur. Stąd też na uwzględnienie zasługiwało żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz kwoty 1000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami od dnia doręczenia pozwu pozwanej.

Wyrok powyższy zaskarżyła w całości apelacją strona pozwana, wnosząc o jego zmianę, ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Apelujący zarzucił naruszenie prawa procesowego w postaci: 1) art. 207 §6 k.p.c. w zw. z art. 217 §1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 217 §3 k.p.c. oraz §3 k.p.c. w zakresie bezzasadnego odmówienia stronie pozwanej przytoczenia dowodu na potwierdzenie swoich żądań poprzez nieprzyjęcie odpowiedzi na pozew, jak też niewyrażenie zgody na zobowiązanie pozwanego do przedłożenia pisma przygotowawczego w sprawie (wniosek z 13 sierpnia 2014 r.), mimo że pismo nie miało na celu przewłoki postępowania; 2) art. 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c. w zakresie uchybienia obowiązkowi wszechstronnego rozpatrzenia całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającego w szczególności na błędnym przyjęciu, że strona pozwana nie wykazała i nie przedstawiła wiarygodnych dowodów na okoliczność, że środki przedsiębrane w okolicznościach sprawy nie stanowiły naruszenia dóbr osobistych powoda, z uwagi na wyważenie interesów istotnych w sprawie.

W apelacji podniesiono także zarzuty naruszenia prawa materialnego poprzez błędne zastosowanie art. 23 k.c. i art. 24 k.c. oraz art. 15 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja w przeważającej części nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd Okręgowy prawidłowo, z poszanowaniem reguł wyrażonych w przepisie art. 233 §1 k.p.c. ustalił stan faktyczny sprawy, co sprawiło, że Sąd Apelacyjny przyjął go za własny. Podkreślenia wymaga, że strona pozwana w apelacji nie sformułowała zarzutów zasadzających się na wadliwości ustaleń faktycznych.

Ocenę zarzutów obrazy prawa procesowego poprzedzić należy dwoma uwagami. Po pierwsze, zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie interpretacją przepisu art. 378 §1 k.p.c., sąd drugiej instancji jest związany prawnoprocesowymi zarzutami apelacji (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC 2008/6/55). Konsekwencją tego jest obowiązek skonkretyzowania przez skarżącego zarzutów apelacji w sposób umożliwiający ich weryfikację. Po wtóre, dla skuteczności zrzutów tego rodzaju, o ile nie wiążą się one z nieważnością postępowania, jest wykazanie wpływu na treść zapadłego w sprawie orzeczenia. W rozpoznawanej sprawie strona pozwana związku takiego nie uwidoczniła.

Przechodząc do pierwszego z zarzutów apelacji, zauważyć należy przede wszystkim, że strona pozwana nie uzupełniła braków formalnych pełnomocnictwa w określonym terminie, co było podstawą do zwrotu odpowiedzi na pozew. Czynność ta, podobnie jak odmowa wyrażenia zgody na złożenie pisma przygotowawczego, nie pozbawiła jednakże skarżącej możliwości zaprezentowania swojego stanowiska na rozprawie oraz zgłoszenia stosownych wniosków dowodowych. Znamienne jest przy tym, że w apelacji nie wskazuje się żadnych konkretnych okoliczności czy twierdzeń, które miały zostać podniesione czy udowodnione. Niezależnie od tego, wszystkie dowody zawnioskowane następnie przez stronę pozwaną w piśmie procesowym z dnia 20 sierpnia 2014 r. zostały przeprowadzone i były brane pod uwagę przy orzekaniu. Z tych też względów zarzut obrazy art. 207 §6 k.p.c. oraz art. 217 k.p.c. nie mógł się ostać.

Chybiony okazał się również zarzut naruszenia art. 233 §1 k.p.c. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika, aby Sąd Okręgowy negował potrzebę podjęcia przez stronę pozwaną działań zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa w czasie organizowanych rozgrywek sportowych także poprzez uniemożliwienie udziału w nich osób bezpieczeństwo to zakłócających. W rozpoznawanej sprawie istotne było jednak to, że względem powoda nie ujawniono żadnych okoliczności, które pozwoliłyby zaliczyć go do kręgu ww. osób. Sam fakt, że powód przebywał na terenie restauracji, sprzed której miały zostać odpalone race za wystarczający uznany być nie może. Nie sposób także pomijać faktu, że nie wszystkie osoby znajdujące się takiej samej sytuacji jak powód zostały pozbawione możliwości uczestnictwa w widowisku sportowym, o czym świadczą zeznania J. S.. Nie bez znaczenia jest także okoliczność, że sankcje władz (...) S.A. związane były z zachowaniem osób zajmujących sektor C stadionu. Tymczasem powód, co nie było sporne, a nadto zostało wykazane w toku procesu, zajmował przynajmniej w tym sezonie miejsce w sektorze (...).

Nietrafione okazały się także zarzuty obrazy prawa materialnego.

Uniemożliwienie powodowi wstępu na rozgrywkę meczowe naruszało niewątpliwie jego dobra osobiste w postaci prawa dostępu do szeroko rozumianych dóbr kultury, czy w węższym ujęciu - do dozwolonej prawem rozrywki. Fakt długoletniego kibicowania zespołowi (...), regularnego nabywania karnetów na cały sezon wskazuje, że był to jeden z preferowanych przez powoda sposobów rozrywki i spędzania wolnego czasu. Z kolei zestawienie informacji o zablokowaniu konta kibica z treścią oświadczenia pozwanej spółki z 14 marca 2014 r. o kręgu osób, względem których środki takie zastosowano, w sposób oczywisty naruszało godność powoda.

Stronie pozwanej nie udało się także wykazać, że jej działanie względem powoda nie było bezprawne. Podzielając nawet pogląd skarżącej co do konieczności rozpatrywania jej działań poprzez pryzmat art. 15, a nie 14 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (t. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 611, dalej: ustawa), stwierdzić należy, że art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy nie dawał podstaw do uniemożliwienia powodowi wstępu na stadion w celu obserwacji rozgrywek piłkarskich. Powoływany przepis wyraźnie identyfikuje osobę, co do której organizator meczu piłki nożnej uprawniony jest do odmowy sprzedaży biletu. Z uwagi na restrykcyjny charakter tego unormowania, oczywistym przy tym wydaje się interpretowanie go w sposób ścisły. Strona apelująca nie udowodniła w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji, że względem powoda zachodziło uzasadnione podejrzenie, że w miejscu i czasie trwania meczu (...) z Z. B. i następnymi może on stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa imprezy masowej. Jak wskazano wyżej, sam fakt przebywania na terenie restauracji, w pobliżu której doszło do odpalenia rac, nie dawał podstaw do takich podejrzeń, tym bardziej, że nie wykazano, aby uprzednio wysuwano jakiegokolwiek zastrzeżenia do zachowania powoda w związku z rozgrywkami z udziałem (...). Powód nie zasiadał także na trybunie C, która w uwagi na zachowanie obecnych na niej osób została zamknięta decyzją władz organizatora rozgrywek ligowych. Za oczywiście nieskuteczną uznać należy argumentację zasadzającą się na stwierdzeniu skuteczności podjętych przez stronę pozwaną działań, szczególnie z

uwagi na ich wielotorowość. Nie do obrony w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wydaje się stwierdzenie, że zablokowanie właśnie powodowi możliwości wejścia na rozgrywki meczowe, wpłynęło na poprawę bezpieczeństwa na stadionie. Ubocznie zauważyć należy, że wysoce wątpliwe jest, aby bezpieczeństwo takie zostało wzmocnione poprzez podpisanie oświadczenia stosownej treści.

Mimo nieskuteczności zarzutów apelacji zaskarżony wyrok podlegał częściowej modyfikacji w zakresie treści oświadczenia, do złożenia którego zobowiązana została strona pozwana. W toku procesu nie zostało wykazane, aby powód próbował kupić bilet na mecz z Z. B.. Z drugiej strony blokada konta kibica pozbawiła go takiej możliwości i to niezależnie od faktu posiadania karnetu na sezon. Od momentu bowiem zablokowania konta powód nie mógł w żaden sposób wykorzystać posiadanego czy nabyć innego uprawnienia do wejścia na mecz w rozumieniu art. 15 ust. 1 i 2 ustawy. Mając na uwadze te okoliczności i nie wychodząc poza zakres żądania strony powodowej, Sąd Apelacyjny zmodyfikował treść ogłoszenia zawierającego przeproszenie powoda w sposób odpowiadający sposobowi, w jaki doszło do naruszenia jego dobra osobistego.

W ramach prowadzonej z urzędu kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia w ujęciu materialnoprawnym, Sąd Apelacyjny ocenił, że Sąd pierwszej instancji właściwie zastosował także przepis art. 448 k.c. Działanie strony pozwanej było zawinione, zważywszy na fakt, że jako profesjonalista winien zdawać sobie sprawę z dozwolonego zastosowania uprawnień organizatora imprezy masowej, przewidzianych w art. 15 ustawy. Także przyznane zadośćuczynienie nie może być uznane za rażąco nieodpowiednie. Zwrócić przy tym należy uwagę, że odmowa sprzedaży biletu na mecz z Z. B. nie wyczerpywała naruszeń dóbr osobistych powoda wskazanych w podstawie faktycznej powództwa. Zakaz nabywania biletów dotyczył bowiem rozgrywek do końca sezonu. Powód pośrednio też został zaliczony do grona osób podejrzanym o zakłócanie porządku, co niewątpliwie naruszyło jego godność.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 §1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Za podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, które po stronie powoda ulegającego w swym żądaniu jedynie w znikomej części, ograniczyły się do wynagrodzenia radcy prawnego, przyjęto art. 100 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c. oraz §6 pkt 2 i §10 ust. 1 pkt 2 w zw. z §12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).